

den første efter Vakancen sammentrædende Rigsdag, og at Ministeriet, da Rigsdagen har været samlet eengang efter Vakancen i dette Embede, uden at man, paa Grund af manglende Oplysninger, har kunnet opfylde denne Betingelse, derfor heller ei ansaae sig berettiget til ved Resolution foreløbig at bestemme Vederlagets Størrelse — hvorefter Sagen, som paa den anden Side ei kunde henstaae uafgjort, maatte ordnes ved foreløbig Lov. Imod denne Begrundelse af Nødvendigheden af at udstede den foreløbige Lov finder Udvalget Intet at erindre.

Angaaende den rettlige Betydning af en saadan foreløbig Lov finder Udvalget at burde udtale som sin Anskuelse, at naar den i Grundlovens § 30 foreskrevne Betingelse for Gyldigheden af en foreløbig Lov, at samme forelægges den følgende Rigsdag, allerede i og for sig medfører, at den foreløbige Lov, der er forelagt Rigsdagen, og ikke af samme er bleven afgjort, derved taber sin Gyldighed, saaledes gjælder dette formentlig med forøget Styrke her, hvor den foreløbige Lovs Gjenstand er at bevilge en Udgift. Vi antage altsaa, at enhver saadan foreløbig Lov, som nærværende, maa bortfalde,

forsaavidt den ikke i den første Rigsdagsamling, efterat den er udgivet, bliver bekræftet ved en ny Lov af den lovgivende Magt.

Med Hensyn til Indholdet af nærværende Lov er Udvalget af den Anskuelse, at foreløbige Love ikke retligt kunne gives tilbagevirkende Kraft, men da Spørgsmaalet om Bevillingen af den efter Loven i det Hele fornødne Udgift vil komme under Rigsdagens Afgjørelse, enten under en Tillægsbevillingslovs Behandling, eller efter Foranledning af Statsrevisionen, skal Udvalget ikke videre høre sig om dette Spørgsmaal.

Udvalget indstiller:

At Udkastet udkommer som Lov, dog saaledes:

- 1) At Summen „522 Rd.“ ned sættes til: „422 Rd.“
- 2) At Tiden „1865—66“ forandres til: „1867—68“.

Alberti.

Brun.

S. N. Hansen.

C. M. Jespersen,
Formand og Ordfører.

Neergaard,
Secretair.

(Bonne og Schytte vare fraværende ved Underskriften af Udvalgets Betænkning).